

i algú hi va haver que digué que no hi tocaria mai més... Que això dels llamps no agrada a tothom.

Abans d'acabar donem una volta a la casa. Impressiona la senzillesa del conjunt. Dues plantes rectangulars adossades, dues teulades sense carener comú. Cara migdia, la part habitada, cara nord els graners, el cub, els cellers amb les botes. En part, paret de tàpia. Tant la planta baixa com el pis, amb les habitacions desnivellades i els típics graons d'una a l'altra.

Sortim ja. Des de l'era s'agafa la millor perspectiva de la casa. Encara m'ensenyen algunes de les pedres, de tosca, que l'encerclen i repeteixen les paraules de l'avi, que eren de la façana antiga, caigudes quan les reparacions a la seva infantesa.

Amb un darrera mirada a la Casa, a la Capella tant a prop, deixem que els anys continuïn escrivint la seva història.

Josep Claret i Bargalló

